

ning skaffede sig at vide, hvad Befolkningens Mening derovre var om den hele Sag. Men det er jo ikke sket. Dagen efter, at dette Svar fra Finansudvalget var kommet til Ministeren, har han givet Ordre til at underskrive Traktaten. Og naar det ærede Medlem kalder den Afstemning, som Fællesudvalgets Flertal nu foreslaar, betryggende, maa jeg være af en ganske anden Mening end han i den Henseende. Erfaringen fra 1867 viser tilstrækkeligt, hvad en saadan almindelig Folkeafstemning, selv i et Øjeblik som dette, har at betyde. Og hvorledes man kan sige, at det er ligegyldigt, om Folk derovre, der ikke eje det allermindste, og ikke have nogen som helst Interesse andet end for at komme den Dag i Dag igennem, skulde tage Bestemmelse om en saa vigtig Sag maaske mod de Stemmer derovre, som have andre, virkelige og vigtige Interesser at varetage, det forstaar jeg ikke, det forekommer mig at være en alt andet end betryggende Afstemning. — Det ærede Medlem betegnede det som en Karikatur af en Afstemning, hvad vi havde foreslaaet, naar vi kun vilde henvende os til Kolonialraads vælgerne. Jeg har allerede oplyst, at Kolonialraads vælgerne Antal ganske vist paa den sidste Valgliste kun staa opført med 366, men at der utvivlsomt er mange flere, der i dette Øjeblik ere Kolonialraads vælgerne. Det, vi have villet, er nu ikke en Afstemning blandt dette ganske vist ikke store Antal, men vi have villet opfordre dem gennem en hemmelig Afstemning en samvittighedsfuld Udtalelse om, hvorvidt de efter det Kendskab, de have til Forholdene og Interesserne derovre, anse det i Øernes velforstaaede Interesse, at Traktaten bliver vedtagen. Naar vi nu ere gaaede uden for Kolonialraads vælgerne Kreds i det Forslag, som for Resten ikke blev antaget af Flertallet i Fællesudvalget, og have foreslaaet at gaa ned til en lavere Census, saa ligger det ret naturligt deri, at siden 1863 ere Værdiforholdene paa Øerne jo sunkne ganske betydeligt, og der er ingen Tvivl om, at hvis man i dette Øjeblik skulde omskrive eller revidere Loven af 1863, vilde man af den Grund være nødsaget til at gaa betydelig længere ned i Census. Om vi der have truffet akkurat det rette ved Tallene: 50 vestindiske Daler i Lejeindtægt og 300 Daler i personlig Indtægt, er jo en Smags-sag, vi have troet, at det vilde være det, men i øvrigt vil jeg bemærke, at 300 vestindiske Daler ere efter de nuværende Forhold ikke, som det ærede Medlem sagde,

svarende til 1,200 Kr. herovre, det er efter Købeværdien svarende til 8 à 900 Kr.

Det ærede 4de Medlem for 3die Valgkreds (Reedtz-Thott) havde meget travlt med Adressen, som han lod til at ville opfatte som en Meningstilkendegivelse, som Rigsdagen her absolut maatte tage Hensyn til. Selvfølgelig — andet har jeg heller ikke udtalt — bør man tage Hensyn til en Meningsudtalelse af saa mange forstandige Mænd og Kvinder, som have underskrevet denne Adresse, men dog ikke anderledes end, at vi opfatte den som en Udtalelse om det Spørgsmaal, hvorvidt vi saaledes uden videre, uden at høre Befolkningen derovre, skulde finde os i, at man afstod Øerne. At der i Adressen skulde være lagt særlig Vægt paa, om Afstemningen skete paa den ene eller den anden Maade, maa jeg bestemt modsige. At man har brugt et Udtryk, som man kan benytte i den Retning, vejer for mig intet. — Det var ogsaa en interessant Udtalelse fra det ærede Medlem, at han var nærved at finde, at de besiddelsesløse derovre havde de største økonomiske Interesser paa Øerne. Det er en ganske mærkværdig Udtalelse, og hvis den skal overføres paa vort Land og den Regel gennemføres der, vil det se lidt mærkeligt ud i de forskellige Kommuner.

Det ærede Medlem fandt, at en Afstemning her i Tinget under de nuværende Forhold er betænkelig, og det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) var ikke fri for at antyde, at der fra vor Side var gaaet Politik i Sagen. Dette maa jeg bestemt benægte. Der er hos os ikke Spor af Gaaen Politik i Sagen, ikke paa nogen Maade! Men vi ere gennem de Oplysninger, som vi med Henvendelse til den højtærede Minister ere komne i Besiddelse af, komne til Erkendelse af, at den hele Sag staa for os som af ganske overordentlig tvivlsom Værd, og at vi altsaa handle og udtale os overensstemmende dermed, det maa dog forekomme ret naturligt. Ogsaa jeg ønsker med det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds, at det, vi her gøre, maa blive til vort Lands og Øernes Lykke. For mig staa det ingeniende som afgjort, at hvis Resultatet af vore Forhandlinger blev, at Traktaten blev godkendt, det da vilde blive til Lykke for vort Land eller for Øerne. Det er en Opgave for vort Land at gøre Ret og Skel imod de Øer, som jeg ganske vist, uden at jeg skal inklade mig paa, hvor Skylden ligger, mener at vi ikke have behandlet de foregaaende